

Spiritualiteit met wortels in de sixties

TheiNoukens - ©JohnSteffen

Op 3 april 2022 getuigde Thei Noukens op een vastenbezinning in de abdij van Vlierbeek hoe engagement en spiritualiteit in zijn leven een eenheid vormen. We vonden de inhoud te waardevol om niet nog eens delen met velen.

Wanneer een mens gevraagd wordt waarom en vanuit welke spiritualiteit, hij of zij zich engageert, geeft dat hem of haar de kans om hierover te reflecteren. En dat is meestal interessant.

Zo kwam ik erachter dat de wortels voor mijn jaarlijks Broederlijk Delen-engagement onder meer liggen in de zogenaamde “sixties”. Een periode waarin, vooral jonge mensen, vonden dat er veel mis liep in de samenleving: verstikkende structuren en groeiende ongelijkheden tussen rijk en arm. En de “Club van Rome” confronteerde ons, voor het eerst met een kwetsbare Moeder Aarde. Het boek “De wereld is ons dorp” van econoom Jan Tinbergen was in die tijd ook een bestseller.

Als opgroeiende jongere geraakte ik tijdens mijn collegejaren in Bree snel in de ban van profetische denkers en theologen zoals Marcuse

en de frêle Braziliaanse bisschop dom Helder Camara. Zijn optreden in Antwerpen was zeker een kantelmoment in mijn leven om voortaan niet bij de pakken te blijven zitten. Studentenonlusten in de meeste Europese hoofdsteden gingen paradoxaal genoeg samen met de Love en Peace- gedachte, veruitwendigd in popsongs zoals “If you going to San Francisco” en het onvergetelijke Woodstockfestival waar Jimi Hendrickx zijn zwanenzang- optreden kende.

Maar ook in de kerken roerde er wat. Bidden vergleed soms tot werken aan structuurveranderingen en Jezus was een politieke revolutionair geworden. In menig studentenkot hing een affiche van Hem naast die van Che Guevara. En eindelijk konden we de volle draagwijdte van het Bijbelse begrip “gerechtigheid” tijdens een homilie vernemen. De bevrijdingstheologie kwam uit haar startblokken in Latijns-Amerika en ik kreeg de gelegenheid om ter plaatse, in Guatemala, priesters en seminaristen te ontmoeten die voor het verzet kozen en sommigen lieten er het leven bij.

Actie en contemplatie

Het begeesterende devies van Broederlijk Delen, die in die periode werd opgericht, bestond uit twee woorden: actie en contemplatie, vanuit een evangelische inspiratie. Begin jaren zeventig kwam tevens de bekende Duitse bevrijdingstheoloog, Dorothee Sölle, naar Leuven spreken voor een bomvolle aula. Ik heb nog een fotootje waar we beiden opstaan. Haar opus magnum “Mystiek en verzet” is nog steeds een zeer leeswaardig boek en wint aan belang.

Het zijn dus allemaal dierbare en geestopwekkende ervaringen, waar ik erg dankbaar voor ben.

Als “eeuwige” zinzoeker is door mijn interesse voor mystiek, kosmologie en andere religies mijn godsbeeld niet meer als in de jaren zeventig en tachtig. God was voornamelijk statisch en patriarchaal. “God ziet u”, domineerde de huiskamer van mijn beide grootouders. Als kind maakte dat indruk.

Ik evolueerde naar een God als “de Grond van het bestaan”. Dus ook van mijn bestaan. Een groot verschil tussen de grote religies, gerenommeerde religies en het christendom is toch wel de grote stellig-

heid waarmee zij de Liefde als grond van het bestaan poneert.

Daarom vinden sommige hedendaagse zenmonniken Jezus “interessanter” dan Boeddha.

Zijn mystieke ervaring: “De Vader en Ik zijn één” (Joh.10.30) maakte ons allen tot broeders en zusters. We zijn allemaal broeders en zusters omdat ieder mens een manifestatie is van het Goddelijke.

Meditatie breekt je hart open

Een tiental jaren geleden maakte ik kennis met de gebedsvorm “christelijke meditatie”. In het Westen geïntroduceerd door de benedictijnermonnik John Main die jaren lang als missionaris werkte in Madagaskar. Mede door mijn bijna dagelijkse meditatie groeit mijn ontvankelijkheid om dat ‘goddelijke’ in de mens beter te leren ‘zien’.

Zo brak bijvoorbeeld mijn hart open, als een vreugde-ervaring, toen ik in gesprek raakte met een jongbejaarde Marokkaanse dame, die liggend op haar rug papiertjes onder een zitbank oprappte op een stadspleintje in mijn buurt. Het zien alleen al, maar ook de vanzelfsprekendheid waarom ze dat deed, ontroerden me.

Als regelmatige caféganger mag ik ook veel schoonheid tussen de stamgasten beleven: twee “losers die elkaar omarmen; of een stamgast die een roosje koopt van een doofstomme jongen om een ruzie te beslechten.

De kreet van de armen

Ik denk ook dat Jezus - vanuit zijn eenheidservaringen zoals bij zijn doop- niet hield van denken in categorieën zoals dé derde wereld, dé migrant, dé vluchteling, hèt getal, ... (cfr. parabel van het verloren schaap)....omdat deze benaderingen de kern van het Evangelie eerder verhullen dan onthullen.

Een tweede groot kenmerk dat Jezus typeert, ja, onderscheidt als profeet en spirituele leider, is zijn voorkeur voor de armsten. “Wat

je aan de minsten van de mijnen gedaan hebt, heb je aan Mij gedaan.” (Mat.25,40). Een triggerzinnetje zal men dat nu noemen.

Ook in de laatste, schitterende en tevens onderschatte encycliek van paus Franciscus, “Laudato Si,” staat de aandacht voor de armen prominent centraal. “De kreet van de planeet gaat altijd samen met de kreet van de armen”. Een christen is dus a priori ook een “integrale ecologist” met een voorkeursoptie voor de meest kwetsbare.

En zo ervaar ik het christendom als een eigentijdse, bevrijdende religie voor mens en planeet. Maar we zien die bevrijdende kracht veel te weinig of niet meer.

Mijn dagelijkse meditatie -gebed helpt me dus deze “met liefde bezieldde werkelijkheid” verder te bevroeden, te ervaren en te kennen. Maar ook om mij te engageren voor de Broederlijk Delen campagnes.

Elke dag 25 minuten de stilte binnengaan, om eerst in contact te komen met mijn eigenste stilte, om vervolgens mijn ontvankelijkheid te vergroten voor gelijk wie en gelijk wat. Meditatie helpt een mens leeg te worden van zichzelf; van zijn constante sluiers van gedachten, gevoelens en oordelen. Zo kunnen ervaringen van verwondering en mysterie hun kop opsteken.

Tenslotte nog dit. Op een recente studieavond aan de KUL, “over kosmos en de mens” hoorde ik het volgende: “In de ontwikkeling van de kosmos (vanaf 13,700 miljoen jaren) uitgezet over 24 uren, zijn er slechts mensen in de laatste seconden. En zal de mensheid binnen enkele seconden verdwijnen...”

Dan sta je daar met dat zinnetje “Ik zal er zijn”maar de Liefde is tijdloos en overspant alle wetenschappelijke vaststellingen. Toch een mooie religie, het christendom...!

Thei Noukens, Kessel-lo, 3 april, 2022.

Colofon

ALGEMENE REDACTIE

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS

Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS

Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO

Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 5 juni

Pinksteren

Diamanten priesterjubileum

Pater Jozef

10 u. Eucharistieviering

Voorganger: Pater Jozef Valkeners

Assistent: Lieven Dries

Lector: François Barrette

Zang: Franciscuskoor

Orgel: Herman Baumers

Aansluitend op de viering ben je
welkom op de receptie

Maandag 6 juni

Pinkstermaandag

10 u. Eucharistieviering

Voorganger: Zonopastor Rony Tim-
mermans

Lector: Gaston Eysermans

Zang: Maria Van Eepoel

Orgel: Herman Baumers

11 u Doopviering

Zondag 12 juni

Drie-eenheidszondag

Artiestenmis

Jaargetijde voor de familie Hunin-
Bogaert

10 u. Woord en communiedienst

Voorganger: Lieven Dries

Lector: Guido Lauwerier

Zang: **Protestants koor Gaudea-**

mus zal de viering opluisteren

Orgel: Anna Rusakova

SINT-ANTONIUS

Zondag 5 juni

Pinksteren

11 u. viering opgeluisterd door de
Gospelrats

Voorganger: pater Luc Van den
Wijngaert

Assistent: Mieke Vanhooymissen

Lector: Ann Wouters

Homilie: pater Luc Van den Wijn-
gaert

Beelden: Leo Swinnen

Zondag 12 juni

Feest Sint Antonius

11 u. woorddienst met koor- en sa-
menzang

Voorganger: Mirjam Van Lamme-
ren

Assistent:

Lector: Kaat Gorissen

Homilie: Mirjam Van lammeren

Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondag 05 juni: Pinksteren

Zondag 19 juni: Feest van het Hei-
lig Sacrament

Zondag 03 juli

Zondag 31 juli

De werkgroep liturgie bezorgt de
teksten van de vieringen, ook als die
wegvallen, aan de parochianen. Op
de website www.ademtocht.be zijn
de teksten ook terug te vinden.

Vocaal Ensemble

Zingt zondag 12 juni

in de Franciscuskerk

om 10 u

Van harte welkom!

KALENDERBLAADJE

Behoeftig is de mens in zoverre hij
zichzelf niet voldoende is, maar de
aanvulling door iets anders nodig
heeft.

De behoefte moet niet worden ge-
zien als iets voorlopigs, dat na de
bevrediging weer verdwijnt. Zij is
wezenlijk eigen aan de mens. Zon-
der behoefte kan hij niet bestaan.
Dat betekent dat ook geen enkele

menselijke behoefte is te bevredi-
gen, althans niet volkomen.

Een volkomen bevrediging van de
menselijke behoefte zou de mens
van zijn menselijk karakter bero-
ven. In zijn behoeften, in de trek
van zijn behoeften ontdekt de mens
zichzelf, zijn menselijke situatie.
Verhoeven

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

*De ware aanwezigheid heeft die weldoende
invloed dat we er telkens voor terugdein-
zen een besluit te nemen dat ons eigen le-
ven of dat van een ander mens vernedert
of ontbindt, maar ze zet ons wel ertoe aan
beslissingen te nemen om het eigen leven
en dat van anderen omhoog te voeren.*

Baers - Parochieblad 19 van 2014

Hoewel je meditatie zeer goed alleen
kunt beoefenen, doet het toch ook
deugd om het in groep te beleven.
Onze samenkomsten gaan door **in
het Don Bosco centrum**. Afhanke-

lijk van de beschikbaarheid zal de
bijeenkomst doorgaan in de grote
zaal of in Ademtocht.

Data 2022 meditatiegroep:

Maandagen van 20u tot 20.30u - Vrijda-
gen van 10u tot 10.30u

Juni 2022: Maandagen 6 en 20 en
vrijdagen 10 en 24 juni

Juli 2022: Maandagen 4 en 18 en vrij-
dagen 8 en 22 juli 2022

Augustus 2022: Maandagen 1 en 15
en 29 en vrijdagen 5 en 19 augustus
2022

Katrien Rombouts

GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

Uit ons rijke parochieverleden

* Don Bosco anno 1976 *

LIEFHEBBEN ALS JEZELF

UIT DE MISVIERING VAN 14 EN 15
februari 1976

“Als je jezelf liefhebt, heb je alle
mensen lief als jezelf. Zolang je een
enkel mens minder liefhebt dan je-
zelf, heb je jezelf nog niet waarach-
tig lief gekregen.

Het gaat goed met een mens die
zichzelf liefheeft en alle mensen als
zichzelf.

Als ik iemand zo oprecht liefheb als
mijzelf zal al wat hem overkomt aan
vreugde en verdriet, zelfs dood of
leven, mij even lief zijn als wanneer
het mijzelf overkwam. Maar om de
ander zo te kunnen beminnen moet
je zeker je beste vriend zijn met je-
zelf.”

*

*Misschien kijk jij ook even bevreemd op
bij een eerste lezing van deze tekst. We
bedoelen het gewoonlijk niet als vleidend
als we van iemand zeggen: Die is beste
maatjes met zichzelf! En toch zegt Jezus
ons ook: Heb je naaste lief als jezelf.*

*

“Het kostbaarste geschenk dat een
mens ontvangen heeft is 'zichzelf'.
Daar zitten we mee, al de dagen van
ons bestaan. Daar leven we mee,
elke dag opnieuw. Dit kostbare ge-
schenk moeten we met de meeste
zorg omringen, want al wat we voe-
len, denken en doen vertrekt vanuit
onszelf.

Als je jezelf liefhebt kun je mensen
liefhebben als jezelf. De wortel van
alle liefde is de ervaring dat we allen
één zijn, dat we allen leven vanuit
het ene grote leven: God.”

Parochieblad 26 februari 1976

EEN BRIEFJE

Wij wonen in een naburige ge-
meente.

In onze parochie en in onze ge-
zinsgroep kregen we soms lovende
woorden te horen over de Don Bo-
scoparochie. Dat wekte natuurlijk
onze nieuwsgierigheid en reeds en-
kele malen maakten we een misvie-
ring mee.

We waren aangenaam verrast. De

Don Boscocentrum Kessel-Lo

vieringen doen eigentijds en ver-
zorgd aan. En je mag gezeten zijn
op zulke gemakkelijke stoelen! De
viersruimte is groot. Het grote
rode doek vooraan geeft kleur aan
de grijze tonen van de bouwstenen.
Wat we ook erg sympathiek vonden
zijn de kindertekeningen en de gro-
te teksten die de muren mogen sie-
ren.

Het zit erg vol in de vieringen. Na
de mis begonnen vele mensen, in
het buitengaan, met elkaar te keu-
velen. Dat bracht zo'n prettige familia-
le sfeer in het centrum, vonden we.

Het viel ons ook op dat de men-
sen actief in de vieringen betrokken
worden. En de kinderen werden zo
uit de zaal naar voor geroepen om
iets te komen uitvoeren. Een kind
uit onze buurt geraakte daar maar
niet over uitgepraat.

Ook de muziek konden we apprecië-
ren. En de teksten vinden we meest-
al echt mooi. Toen we voor de eerste
keer kwamen preekte Modest. We
moesten wel even op de tenen gaan
staan om zijn mooie en diepe woor-
den te volgen, maar we hebben ge-
noten van zijn preek.

We keken ook verwonderd op toen
enkele mensen zo maar uit eigen er-
varing en aanvoelen kwamen getui-
gen. Wij geloven niet dat wij daar
de moed zouden voor hebben. Wij
zijn zulke getuigenissen eigenlijk
niet gewoon.

Wij bezochten reeds verschillende
kerken maar we durven alle mensen
van Don Bosco wel zeggen: jullie
wonen in een fijne parochie. Hier
komen kristen zijn en geloven nog
als aantrekkelijk over.

Mia en Paul R.

Liefde is niet blind, ze ziet wat
anderen niet zien

BZN

Het testament van Jezus: Heb elkander lief zoals Ik jullie heb liefgehad

Welkom
Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt. Gezegend ieder van u, om wie je bent, om wat ons samenbrengt, in naam van wie wij noemen: Vader-Moeder, Zoon en heilige Geest.

Lied: Gegroet het lieve leven
(uit Land van Belofte, t. Jan van Opbergen; m. Jan-Willem van de Velde)

Gegroet het lieve leven
al wat geboren is
en wie het heeft gegeven
een menselijk gezicht.
Gegroet de zonnestralen,
onmisbaar licht en vuur
die ons uit ontij halen
uit nachten koud en guur.

Lucas vertelt in het boek Handelingen over de reis van Paulus en Barnabas in Klein-Azië. Omdat de meeste joden hun boodschap niet aanvaardden, begonnen ze niet-joden aan te spreken. Bij hen vonden ze een luisterend oor, zodat er veel christen wilden worden. Voor Paulus en Barnabas werd het duidelijk dat de boodschap van Jezus universeel is, voor ieder mens bedoeld.

Eerste lezing: Handelingen 14, 21-27:
Paulus en Barnabas in Klein-Azië
Paulus en Barnabas brachten de blijde boodschap in de stad Derbe. Vele mensen wilden leerling worden. Daarna gingen ze terug naar Antiochië in Pisidië, waar ze de leerlingen moed inspraken en aanporden om te blijven geloven. Ze zeiden ook: 'Jullie zullen door veel el-

lende heen moeten om het rijk van God binnen te gaan.' In iedere gemeente stelden ze verantwoordelijken aan.
Daarna kwamen Paulus en Barnabas in Pamfylië. Ze predikten in Perge en reisden daarna door naar Atalia aan de kust. Daar namen ze de boot naar Antiochië, de stad waar ze eerder de opdracht kregen voor het werk dat ze intussen deden. Bij hun aankomst riepen ze de christenen van Antiochië bijeen en vertelden hun wat God met hen gedaan had, en ook dat Hij voor de heidenen de deur naar het geloof had geopend.

ze lezing Johannes droomt over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
Apokalyps 21, 1-5a: Ik maak alles nieuw.
Een hoopvol vooruitzicht voor al wie moeilijke tijden meemaakt.

Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
De hemel en de aarde van vroeger waren verdwenen,
en ook de zee was er niet meer.

Ik zag uit de hemel een heilige stad naar beneden komen,
het nieuwe Jeruzalem.
Die stad kwam bij God vandaan.
Ze leek op een bruid die zich mooi gemaakt heeft voor haar bruidegom.

Uit de richting van de troon hoorde ik een luide stem, die zei:
‘Nu is God zelf op aarde. Vanaf nu zal Hij bij de mensen wonen.
De mensen zullen zijn volk zijn,
en hij zal hun God zijn.
Hij zal al hun tranen drogen.

Niemand zal meer sterven en er zal geen verdriet en geen pijn meer zijn.
Want alles van vroeger is verdwenen.’
God, die op zijn troon zat, zei: ‘Ik

maak alles nieuw.’
Tussenzang: Er is een stad voor vriend en vreemde (Jerusalaim)
Er is een stad voor vriend en vreemde,
diep in het bloemendal.
Er is een mens die roept om vrede,
die mens roept overal.

Jerusalaim, stad van God,
wees voor de mensen een veilig thuis,
Jerusalaim, stad van vrede,
breng ons weer thuis.

Er is een huis om in te wonen,
voorbij het dodendal.
Voor ballingen een onderkomen,
Zij roepen overal.

Evangelië: Johannes 13, 31-33a-34-35
Toen Judas weg was, zei Jezus: ‘Nu krijgt de Mensenzoon de hoogste eer. En door hem krijgt God alle eer. Daarom zal God de plaats naast zich in de hemel aan de Mensenzoon geven. Dat zal snel gebeuren. Lieve vrienden, ik zal nog maar kort bij jullie zijn. Ik geef jullie een nieuwe regel: *Houd van elkaar. Jullie moeten net zo van elkaar houden als ik van jullie gehouden heb. Dan zal iedereen kunnen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.*’

Duiding
Ik heb de titel van de viering genoemd: **“Het testament van Jezus”** samen met het gebod om lief te hebben. Dat testament is niet een geschreven document zoals we vinden bij een overlijden maar eerder een wens. Een wens naar ons om ons zo te gedragen tegenover de medemens, de naaste.
En wie is dat? Wie is die naaste?
Wat denken we dat nu gebeurt tussen Rusland en de westerse wereld? Liefhebben en oorlog is niet direct wat we verstaan uit die syncope. Waar blijft de dialoog, want is dia-

loog niet de enige weg om dit conflict op te lossen?
Een gemiste kans hoorde ik vorige week op VRT, Rusland wou bij het westerse clubje horen maar dat werd geweigerd! Ik moet eerlijk bekennen dat tussen alle wereldse oorlogsretoriek, ik nog niet veel vredesmilitanten gehoord heb. Gisteren hebben we met een aantal mensen de Nakba herdacht. Daartoe heeft Pax Christi opgeroepen om stiltecirkels te vormen om de vele slachtoffers van geweld in Israël-Palestina te gedenken. Ook een oorlog die reeds decennia gevoerd wordt waarbij de Palestijnen systematisch worden uitgesloten en geen recht op leven hebben.
Ook hier in Leuven hebben we zo’n stiltecirkel gevormd.
Door de oproep van Jezus te volgen kunnen we laten zien dat wij als leerlingen van Jezus zijn. Of we kunnen niet anders dan lief te hebben met zo’n Liefde.
‘Hou van elkaar, zoals Ik van jullie heb gehouden.’
Het is aan deze liefde dat anderen kunnen zien dat wij christenen, Jezus volgen.

Communie
Heb elkander lief, zoals ik jullie heb liefgehad, dat is de wens van Jezus.
Delen wij dan het brood en de wijn met elkaar als teken dat wij Jezus in woord en daad willen volgen.

Zegen
Voor wie zoeken in de stilte naar een vuur voor hart en handen: **Met vrede gegroet en gezegend met licht!**
Voor wie zingen op Gods adem van de hoop die niet zal doven: **Met vrede gegroet en gezegend met licht !**
Voor wie wachten in vertrouwen dat de liefde zal **blijven:Met vrede gegroet en gezegend met licht!**

Mededelingen:
Volgende vieringen OLH Hemelvaart do 26/5 en Pinksteren 5/6

MEER DOEN DAN OORLOGS-TAAL GEBRUIKEN...

Prof. Goddeeris, prof geschiedenis hier in Leuven is één van hen die het Westen oproept om meer te doen dan oorlogstaal te gebruiken. Hij vernoemde Tom Sauer, een autoriteit als het rond kernwapens gaat. Of Ludo De Brabander van de vzw Vrede wordt ook niet uitgenodigd in duidingsprogramma’s. Het is alsof de vredesbeweging dood is.

Wat mij zeer bedroeft is dat alle kritische stemmen in de marge blijven. En dat wil niet zeggen dat wij voor Poetin zijn. Helemaal niet. Maar ook onze mensen hier hebben recht om een meer genuanceerde versie te horen dan de oorlogsretoriek.

Alle volkeren lijden rechtstreeks of onrechtstreeks onder de oorlog. In de eerste plaats Oekraïne maar ook de gewone mensen in Rusland. Zij zijn niet de boosdoeners. Zij worden op alle mogelijke manieren in het gelid gehouden met alle manipulatie. Hoeveel slachtoffers moeten er nog vallen?

Ook hier in het Westen, worden mensen getroffen. Als we denken aan de prijzen die de pan uitslaan rond energie maar ook basisproducten zoals brood. Maar hoe geraken wij er dan uit met dit gebod van Jezus: “Heb elkander lief, zoals ik u heb lief gehad.

Een belangrijk kenmerk van de liefde is: ze kiest niet uit.
Wij kunnen niet kiezen wie onze naaste is. Daarom worden we geroepen om als God te zijn.

DWARS DOOR DRIE LANDEN

Broederlijk Delen Dwars door drie landen - Foto van Thomas De Boever

Broederlijk Delen Tot iedereen mee is 7–9 oktober 2022
info op <https://broederlijkdelen.be/nl/doe-mee/sportieve-evenementen/dwars-door-drie-landen/2022/geld-inzamelen>

SENEGAL
Dank zij jouw steun biedt **Jeunesse et Développement** (JED) jongeren in Senegal een toekomstperspectief aan door hen een **opleiding in agro-ecologie** te geven. Alansa (26) en Saratou (30) leren voedsel produceren in harmonie

met de natuur. De kennis die ze opdoen, geven ze door aan anderen. “Na mijn opleiding ging ik aan de slag bij een pluimveebedrijf. Met het geld dat ik elke maand opzijzet, kon ik vee aankopen. Ik droom ervan om als boerin aan de slag te gaan, zodat mijn gemeenschap het hele jaar voldoende en gezond eten heeft” Saratou (30)

COLOMBIA
Dank zij jouw steun organiseert **Cinturon Occidental Ambiental** (COA) een Duurzaamheidsschool waar jonge Colombianen meer leren over de lokale planten en dieren. Ze brengen de bedreigingen

van mijnbouw in kaart en ontdekt hoe ze zelf mee zorg kunnen dragen voor hun gemeenschap en de natuur.
“We moeten onze opvatting over de natuur veranderen. Het is geen hulpbron die we zomaar vrij kunnen gebruiken. Voor ons is de natuur iets dat leeft, iets dat voelt en iets waarmee we op een harmonieuze manier willen samenleven, zonder het te vernietigen” *Valentin17)*

PALESTINA
Dank zij jouw steun vinden jongeren in Gaza een uitlaatklep in de workshops bij **Thaatre Day Productions**. Via dans en theater geven ze uitdrukking aan hun emoties en dromen, en groeien ze op tot mondig en veerkrachtige jongeren.
“Ik hou van theater en wil er absoluut mee verder. Door mijn ervaring met beweging en spel heb ik bovendien mijn liefde voor sport ontdekt. Ik ben gestart met de opleiding lichamelijke opvoeding aan de universiteit. Ik verdeel nu mijn tijd tussen theater en mijn studies.” Yassen (19)
Uit het supportersmagazine van Broederlijk Delen maart - april – mei 2022

Opkikkertjes - “Vrede zij u”

Zoals je kunt genieten van een lekkere kop koffie, een tintelend pintje of een heerlijk glas wijn, zo zou je ook moeten kunnen genieten van deze wens. Even langzaam zou je deze woorden moeten laten binnendringen. Ze zijn een hart onder de riem. Meer dan letters zijn het scheppende woorden. Ze doen ons iets, ze veranderen ons innerlijk. Net zoals iemand tegen je zegt: „Ik heb je graag.” Je wordt er een heel ander mens door. We laten het echter niet altijd binnen, alsof we geteisterd worden door een natuurlijke koppigheid. „Je zou zelf eens moeten meemaken wat ik heb meegemaakt, je zou wel anders praten”, zeggen we dan.
Angstvallig kruipen we in ons eigen hoekje, waar de zorgen en tegenslagen opgestapeld liggen, en we zonderen ons af. En toch zegt een stem tegen jou (in elke eucharistieviering onder andere): „Vrede zij U. Staar je niet blind op wat voorbij is of wat je overvalt. Laat de hoop niet varen.” Vrede legt een onderlaag in je leven, maakt dat er een fundament van vertrouwen is waarop alles wat je meemaakt,

kan rusten. Het is meer dan ‘niet nerveus zijn’, ‘geen ruzie maken of oorlog voeren’. Het is een diepe rust en harmonie die je zomaar krijgt.
Vrede, dat is de moeder die bij haar kind zit en het tot rust laat komen. Vrede, dat is de vrouw die wekenlang naast het bed zit van haar man zodat hij zich – ondanks de ziekte – toch nog ‘thuis’ mag voelen. Vrede, dat is de Vader die zegt: „Ik vergeet je nooit. Wat er ook gebeurt, je zorgen kan ik niet wegnemen, maar wel mee dragen, zodat je niet ongerust moet zijn.”
Het vraagt soms moeite om met een bang hart dat scheppende woord toe te laten, dat woord dat nieuw leven in je brengt. Veel tijd en plaats heeft het niet nodig om binnen te komen, een kiertje volstaat. De vrede die iemand je wenst in je toelaten, veroorzaakt een warm pinkstereffect. Geloof me maar.
Zalige hoogdag.

Dit cursiefje werd geplukt uit Opkikkertjes (Halewijn, Antwerpen, 2006). Het boek is inmiddels uitverkocht bij de uitgever.

Sint-Jozef Seminarie – Pasbrug (Sint-Katelijne-Waver)

Sint-Jozefseminarie - St-Katelijne-Waver

Uit het boek "WAAR IK AANGE-RAAKT WERD GING EN GA IK" - Modest Campforts

Het boek is niet meer verkrijgbaar maar kan je lezen/downloaden op <http://www.franciscusfrando.be/Kroniek-Modest.htm>

In 1947 ben ik naar het seminarie getrokken. Eerst twee jaar filosofie (met fysica, biologie, archeologie en nog veel meer) en een jaar theologie. Een imposante indruk: een gebouw met een 300-tal kamers, auditoria, speel- en turnzaal, grote kapel en een prachtige tuin met tennisvelden, basketterrein en een grote vijver. Magnifiek.

We begonnen ons jaar met 96 inschrijvingen. Nu, op 29 juni 2002, meer dan 50jaar later, de tijd van mijn volwassen leeftijd, lees ik in "De Morgen" dat er dit jaar drie nieuwe priesters zijn in gans België. Er waren toen 5 bisdommen. Dan waren we toen met bijna 500 inschrijvingen voor gans het land. Van die 96 beginnelingen zijn er een 60tal aan de start verschenen, zes jaar later, als amateur. Voor we beroeps werden hebben er nog een paar de koers verlaten.

Het Sint Jozefseminarie was eigenlijk erg strikt en vrij streng. Naast studie een soort noviciaat. Escapades van allerlei aard werden niet geduld. Zo herinner ik me Seppe Coolen van Nijlen. Hij was eens met veel bravoure en grote clownstreken over het krakend ijs van de vij-

ver geparadeerd en, onder luid applaus van de enthousiaste omstanders, met heel zijn affaire tot aan zijn nek door het ijs gezakt. Druipend en met zijn staart tussen zijn benen is hij naar zijn kamer afgezakt. Zijn nat spoor kwam onvermijdelijk op kamer 236 op de tweede verdieping terecht. Dit verraderlijk spoor heeft Seppe 's anderen-daags op de tram gezet, huiswaarts! Omwille van zijn nattigheid of om, God weet, welke andere reden? Wij hebben van Seppe nooit nog iets gehoord, zo ging dat toen. Verhuld in de mist, verdwenen met het noorderlicht, zonder woord of toelichting.

Zo verdween opeens Maurits Beerten van Westerlo, een knappe struise chiroleider. Hij kreeg geregeld brieven van zijn lief onder een jongensdeksnaam! Het liep uiteraard falielkant af.

Jef Henckens van Tienen omdat eens alle deuren van de wc's, op één na, gesloten waren. Wat een file! Want iedereen was aangezocht om die avond dringend met grote kak te zitten. Dit maar om het kader te schetsen.

Toch waren er heel wat ontsnapingsroutes: De Rosse Van Deun en ik speelden onder één hoedje met Felix, de econoom. Zo hebben we ooit een hond begraven en na enkele maanden het geraamte weer opgegraven. Aan de hand van een boek van de econoom gingen we dat dan terug in mekaar steken. Kwestie van gans de avond een sigaretje te kunnen paffen.

Er bleven ook veel reisduiven plakken op het seminarie. Met een handvol maïs en een grote assezipt konden we er enkele te snappen krijgen en van Felix mochten we die dan naar de stad rijden. In het duivenlokaal in de Augustijnenstraat, kre-

gen we er dan 15 frank voor. Genoeg om, samen met de Rosse Van Deun, een pintje te drinken en een sigaretje te roken. Heerlijk! Officieel (?) toegelaten deugnietierij!

Dat zijn zo een paar dingen die ik me nog herinner en waar we veel plezier aan hebben beleefd. Ook samen met zo een groep jonge mensen leven, Walen en Brusselaars, was wel erg plezant. Ik jeunde me wel. Maar wat me ontroerde en stillekes maakte, was van een diepere aard. Iets dat de ziel verblijdt.

Pas in het seminarie aangekomen liep ik eens door de lange, stille gangen, terwijl men in de kapel gregoriaans aan het repeteren was. Ik ben ontroerd blijven staan. Waarom en wat pakte me zo? Dat heb ik nog dikwijls meegemaakt als ik een paar jaar later in alle schola's en scholetta's heb mogen zingen. Raar!

Graag bleef ik 's avonds, na de complete, als de meesten naar hun kamer trokken nog een half uurke in de kapel zitten: stil kijkend naar het glasraam boven het altaar: God de Vader, een wereldbol, de Zoon en een duif! Ik heb nooit, de Mechelse catechismus en de theologie ten spijt, begrepen wat dat nu eigenlijk was en hoe dat allemaal in mekaar zat, die Drievuldigheid! Pas in de Poustinia-jaren is me dat duidelijk geworden!

En toch! Kijkend, zwigend, stil Wonder! Na de lesuren liep ik ook graag eens langs, om een goeie dag te gaan zeggen.

En dan kwam het eerste jaar theologie met de toog. Die toog laten maken bij Sooi Rits in Herentals was al een gewijd moment. Sooi was een gewone maar zeer goede stielman. Met gewoon wil ik zeggen dat hij niet gespecialiseerd was in het maken van priesterkleren, maar het

was zo een knappe stielman dat die toog als gegoten aan m'n lijf zat en ook rond m'n benen. Dat was zeer belangrijk, de voorkant moest smaller zijn dan de achterkant, zonet kon je over je eigen wielen struikelen, vooral bij het voetballen was dit zeer efficiënt.

En dan kwam de retraite. "Veni sancte Spiritus" met de kruinschering. Het was hulpbisschop Suenens, en die was gekend om er niet naast te knippen, maar dat kon ons geen bal schelen. Na een korte plechtigheid waarin we, met de toog op de arm, hem lieten wijden, gingen we terug naar ons kamer. Ik weet nog goed dat ik mijn oude broek in de hoek schopte. Zo van: gedaan er mee! Nu een nieuw, totaal ander begin! Na een paar minuten moesten we dan, als jonge pastorkens, opnieuw in de kapel verschijnen, vroom en onwennig! Mogen we nu nog wel lachen?

Den Hofkens had, verbouwereerd, geprobeerd zijn toog in zijn broek te stoppen en ten einde raad en door overhaast tijdsgebrek rap rap naar de kapel gelopen, met zijn bretellen achterna slepend, als een losgebroken boerenpaard. Nu zie ik den Hofkens nog zo binnenstrompelen en schiet ik in een onbedaarlijke lach.

Maar dit was (niet den Hofkens, maar die kruinschering) een zeer ontroerend en aangrijpend gebeuren: gans mijn leven zou nu een ander toegewijd zijn. "In manus tua commendo spiritum meum!" In uw handen leg ik heel mijn leven, U toegewijd.

Samen met Fons Anthonis mocht ik de vespers en de complete en officies voorzingen. Precies in een andere wereld! Zalig!

Met de theologanten van dit eerste jaar zijn we naar Rome getrok-

ken. In het heilig jaar 1950. Met een gammele autobus van Oelegem, met een sympathieke goeie chauffeur die nog nooit in het buitenland was geweest, met een hoop veldbedden in de koffer. Gezellig en spotgoedkoop!

Maria Maggiore, Sint Pietersbasiliek, Sixtijnse kapel, Michel Angelo, Vaticaanse museum met Laokoon en andere. Wel boeiend en mooi. Knap. Ook nogal indrukmakend was de audiëntie met enkele duizenden mensen en de paus Pius XII, op zijn draagstoel, scheve kruiskens gooierend over de massa. Indruk! Ja zeker! Toch kwam er toen al een ondeugend en oneerbiedig mopke te binnen van een kardinaal die een papegaai had die 's morgens, opgewekt, de nog halfslappende kardinaal begroette: "dag kardinaal!" Nu werd deze kardinaal paus en de papegaai bleef gewoon tegetrouw maar zeggen "dag kardinaal!" Dat klinkt nogal denigrend als ge al paus zijt geworden, nogal beledigend! "Dag paus" lukte maar niet tot de kardinaal op het lumineus idee kwam om zich te laten voordragen op zijne stoel. Zo gezegd, zogedaan. En de papegaai prompt: "dag kardinaal, glaasje op, laat je rijden!"

Dit maar om te zeggen dat ik het allemaal nogal raar vond! Doe maar gewoon! Maar daar durfde ik toen nog niets over zeggen!

Het moment dat me overhoop gooiden en aangreep op heel de Romereis: we hadden onze veldbedjes gespreid in de abdij van Einziedeln in Zwitserland en 's morgens vroeg wandelde ik de kerk in. De monniken waren hun gregoriaanse mis aan het zingen. Stille, mooie kerk, mooi zingende monniken, 's morgens vroeg! Alles viel stil!

HEAR HERE

Hear Here Visit Leuven

Wandel langs geluidskunst in Leuven

Praktisch

Van 24 april tot 6 juni 2022 – Van woensdag tot zondag: van 14.00 tot 19.00 uur Uitzonderlijk open op maandag 6 juni (behalve anatomisch theater).

Start: Stadhuis (Visit Leuven), Naamsestraat 3, Leuven

- Te voet: duur 3 uur
- Met de fiets: duur 2 uur (opgepast fietsomleiding Sint-Antoniusberg)
- Verkorte route: **Kies één van de drie 'wijken' Centrum – Kruidtuin – Vaartkom**
- Voor kinderen: De opdrachten in onze kindergids 'Hoor Hier' laten families spelenderwijs kennis maken met geluidskunst.
Info en Contact: Visit Leuven (10.00 tot 17.00 u)

ticket@stuk.be - +32 489 88 83 20 - hearhere.be

Onze gidsen loodsen je lang het parcours en praten je bij over de installaties en erfgoedlocaties. Groepen en scholen kunnen rondleidingen op maat aanvragen.

Wijk Kruidtuin

Gratis Van 23 april tot 6 juni 2022

1-Sint-Donatuspark/Stadspark (Kiosk) Vlamingenstraat

Info: 2019

In het Stadspark luidt een roestige klok met een onverwachte sonoriteit.

Locatie: Rechts van de kiosk vind je een achterpaadje dat uitgaat op de Naamsestraat.

2-Janseniuspark (Torentje) Refugehof

Info: 2022 (commissie)

Motorisch aangedreven instrumenten activeren een sonoor landschap op maat van dit serene ronde paviljoen.

Locatie: Het torentje heeft een trapje en is dus jammer genoeg niet toegankelijk voor personen met een rolstoel. Je kan wel tot vlakbij het

werk rijden.

3-Anatomisch Theater.-Minderbroedersstraat 50

Info: 2017 –ongoing

Ensemble van orgelpijpen en hoorns blazen gelaagde harmonieën onder de koepel van het Anatomisch theater.

4-Kruidtuin (Tuin)-Kapucijnenvoer 30 – Gesloten na 18.00 uur in de maand april

Info: 2022 (commissie)

Tussen de geurende blauwereggen nodigt een lange lijn van klei en puin uit tot contemplatie en (f)luisteren.

5- Kruidtuin (Orangerie) Kapucijnenvoer 30 – Gesloten na 17.00 uur in de maand april

Info 2021

Een zwerm van 250 luisprekers dompelen je onder in de sociale en auditieve wereld van de bijen.

Locatie:

De ruimte bevindt zich helemaal achteraan in het hoofdgebouw, naast de grote orangerie.

Volgende week meer over : **Wijk Vaartkom**

Uit de brochure van HEAR HERE

Tijdreis

Er is iets dat piept op straat. Een of andere machine bij de verbouwing van enkele huizen verderop. Een dun en schril piepgeluidje met min of meer regelmatige tussenpozen. Ik kijk verrast op. Het geluid werpt me met de snelheid en de kracht van een raket terug in mijn kindertijd. In de tuin van onze buuren stond een hoge, ijzeren schommel. Er woonden daar vijf kinderen, dus er was altijd wel iemand aan het schommelen. In een bepaalde stand, vanaf een zekere hoogte, maakte de schommel precies dat ijle geluidje. Het ging door muren en ramen heen. Het lokte me naar buiten, want tot mijn twaalfde was ik enig kind en op soms zoek naar speelkameraadjes. Meestal was het op lauwe zomeravonden, waarop het al een beetje schemerde. Aan zomerruudeden we immers nog niet. Als het echt donker werd, moesten we onoverbidde-lijk naar bed. We schommelden om de beurt, doorheen de avonden en de jaren. Het leek alsof de tijd stilstond, maar dat was bedrog. Onlangs zat ik nog eens op een hoge, ijzeren schommel in de speel-

tuin. Mijn lijf wist nog precies hoe het moest. Eerst met je bovenlijf naar voor leunen en met je voeten naar achter, daarna languit achteruit hangen aan je armen en voeten ver vooruitsteken. Zo krijg je de schommel in beweging en gaat ze hoger en hoger. Mijn lijf kon het nog. Het voelde perfect aan op welk punt het van houding moest veranderen om het grootste effect te bekomen. Binnen de kortste keren zwierde ik hoog in de lucht. Vroeger gingen we door tot we de droge tik hoorden van de ijzeren staaf die belette dat de schommel overkop sloeg. Zo hoog durfde ik nu niet meer. Deze schommel piepte ook niet. Maar achteraf roken mijn handpalmen weer precies zoals toen: naar roest en ijzer. Een tijdreis maken is echt niet zo moeilijk. Kolet Janssen (<https://www.kolet-janssen.be/blog/tijdreis/>) gepubliceerd op 7 december 2021